

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 52

Presidència
del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió extraordinària celebrada dia 31 de juliol del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat i votació de la Proposició de llei RGE 5798/12, presentada pel Grup Parlamentari Popular, d'aprovació de les quanties percebudes i d'habilitació per a la negociació de determinats complements salarials del personal del subgrup A1 i personal llicenciat resident en formació del Servei de Salut de les Illes Balears i dels ens que en depenen. 2022

EL SR. PRESIDENT:

Passam a l'altra sessió plenària extraordinària.

Debat i votació de la Proposició de llei RGE 5798/12, presentada pel Grup Parlamentari Popular, d'aprovació de les quanties percebudes i d'habilitació per a la negociació de determinats complementos salarials del personal del subgrup A1 i personal llicenciat resident en formació del Servei de Salut de les Illes Balears i dels ens que en depenen.

Amb un punt únic que correspon al debat i votació de la Proposició de llei RGE núm. 5791/12, presentada pel Grup Parlamentari Popular, d'aprovació de les quanties percebudes i d'habilitació per a la negociació de determinats complementos salarials del personal del subgrup A1 i personal llicenciat resident en formació del Servei de Salut de les Illes Balears i dels ens que en depenen.

Procedeix al debat i votació de l'esmena RGE núm. 6245/12, presentada per 39 diputats de la cambra. Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar l'esmena, durant deu minuts té la paraula el Sr. Antoni Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Cojo este turno para defender la enmienda que de común acuerdo de una importante mayoría de esta cámara presentamos a la totalidad de la proposición de ley que fue entrada en esta cámara por parte del Grupo Parlamentario Popular, trataremos de justificar, con la brevedad que impone el trámite y con las precisiones que sean precisas, dicha enmienda.

Desde luego la primera circunstancia por la que se presentó la enmienda a la totalidad, como ya consta y así se dijo en el primer debate, es porque se consideraba que la ley que se traía a debate en este parlamento, bajo la forma de una proposición de ley, esencialmente era una ley hecha desde la administración de una u otra manera, hasta el punto de que la propuesta inicial aprobaba actos administrativos de gestión ya realizados, etc., lo cual nos hizo entrar con algunas reservas, no solamente a la forma y a los detalles de lo que se decía en el texto, sino especialmente, y para simplificar, a la filosofía que estaba detrás de esa proposición de ley.

La filosofía de esta proposición de ley estaba fundamentalmente anclada en la exposición de motivos, la exposición de motivos de la proposición de ley partía y se justificaba a partir de determinados avatares judiciales, manejando un concepto de nulidad que nosotros considerábamos cuanto menos discutible, puesto que no distinguía con la precisión que se precisa entre la nulidad de fondo y la nulidad de forma. Y trataba de llevar cuestiones de nulidad formal a temas de nulidad de fondo con unas repercusiones que entendíamos que no eran admisibles.

Luego sentaba una cierta contradicción, puesto que el concepto de nulidad que se dejaba sentando al principio de la exposición de motivos, se atacaba con posterioridad concluyendo dando apoyo a la ratificación legal, por decirlo de alguna manera, de lo mal hecho o lo que pudiera ser nulo.

Entonces, considerábamos que de esa manera lo que estaba haciendo era construir al lado del río y naturalmente las aguas de la lógica iban a arrasar todos estos conceptos. Finalmente, la ley de cara al futuro, habilitaba a los órganos de negociación colectiva de forma -como se decía- excepcional, para solucionar el problema en adelante.

Por contra, la enmienda tiene como finalidad inequívoca dar seguridad jurídica al régimen retributivo. Abandonamos todas las cuestiones relativas a interpretaciones de sentencia que no corresponden, ni mucho menos a un trámite de una exposición de motivos y se va directamente a dar seguridad jurídica a un régimen retributivo. ¿Seguridad jurídica por qué? ¿De dónde procede la inseguridad? La inseguridad no procede de las sentencias, sino de la interpretación que se ha hecho de las mismas y tanto es así que funcionó el régimen con seguridad hasta el día 5 de junio, como ya dejamos dicho en nuestra anterior intervención en esta misma cámara.

Así pues, el punto de partida que ampara la enmienda a la totalidad es que se considera plenamente válido el sistema de complementos retributivos. Y por eso se hace constar en la propia exposición de motivos, que la finalidad de la ley es disolver las dudas de legalidad que se puedan presentar, quitar esas dudas de legalidad. Simplemente este el punto de partida y esa es la esencia de la enmienda a la totalidad.

De cara al futuro, la enmienda también establece que no son de aplicación las restricciones presupuestarias puesto que no supone la ley un nuevo incremento retributivo, ni un aumento de crédito.

Y como cuestión esencial también que se añadió en esta enmienda a la totalidad era la siguiente. Al reconocerse plenamente válido el sistema de complementos retributivos hasta la entrada en vigor de la ley, se decidió poner como fecha de entrada en vigor de la ley la fecha del 31 de agosto, con lo cual se conseguía que *ex lege* que los atrasos que en este momento estaban en el aire por los complementos médicos no pagados en los dos meses que han ido transcurriendo, pues pudieran ser satisfechos todos en esa fecha. Se trataba de dar una garantía legal al cobro de esos atrasos y que además, desde el momento de la aprobación de esta ley el día de hoy si obtiene, como es previsible, el voto de la mayoría suficiente, desde este momento se contará por parte de los representantes sindicales y de la administración durante el mes de agosto, se contará con el mes de agosto y el mes de septiembre para poder negociar y cerrar de forma definitiva esta cuestión.

Eso sí, cuando se conduce a cierta velocidad, es normal que en alguna curva se pierda el control de la exactitud que se debe tener en un proceso legislativo, lo cual nos ha llevado a una lectura atenta de la enmienda a la totalidad presentada en su momento y a observar que podría haber alguna deficiencia que precisara aclaración. Por eso hemos intentado consensuar y acordar una serie de enmiendas que presentaríamos *in voce* en este momento, si no hay ninguna oposición por parte de ningún miembro de la cámara, en el sentido de mejorar algunos conceptos que puedan resultar confusos y de facilitar así una mejor aplicación de la ley.

Así al título de la ley planteábamos una enmienda de substitución. La palabra “*sanitari del subgrup A1*”, sustituirla por “*facultatiu del subgrup A1 d’atenció especialitzada i d’atenció primària*”, lo cual entendemos que es mucho más claro y nos relevará luego de problemas de interpretación.

La segunda enmienda al título de la ley sería substituir también “*licenciat resident en formació*” por “*facultatiu amb relació especial de residència per a la formació com a especialistes*”. También entendemos que da más claridad.

Substituido así en el título de la ley estos dos conceptos, conviene para darle la coherencia necesaria, substituirlos también en los distintos puntos donde aparecen. Y así en la exposición de motivos, en el primer párrafo, habría que substituir “*metges*” la palabra “*metges*”, que es muy genérica y de escaso contenido jurídico por “*personal facultatiu del subgrup A1 d’atenció especialitzada i d’atenció primària i personal facultatiu amb relació especial de residència per a la formació com a especialistes*”, lo que coincidiría con el título de la ley.

Después en el primer párrafo, substituir también “*d’aquests complements*” per “*dels complements retributius*”, que viene a decir lo mismo, sólo que con mayor claridad.

En el segundo párrafo, una corrección simplemente de estilo, que aunque puede ser hecha por corrección técnica, conviene decirlo desde este momento, en el segundo párrafo substituir “*col·lectiu mèdic*” per “*col·lectiu esmentat*”, para referirnos al que ya hemos descrito antes con mejor y mayor amplitud.

Y también en el segundo párrafo, substituir “*personal mèdic*” per “*aquest personal*”, que sería prácticamente lo mismo, es más bien una cuestión de mero estilo.

En el mismo sentido, llegados al artículo 1 y en concordancia con lo que se ha dicho antes, también se plantearía la enmienda de substitución a la denominación del artículo la palabra “*mèdic*” se substituiría por “*personal facultatiu del subgrup A1 d’atenció especialitzada i d’atenció primària i personal facultatiu amb relació especial de residència per a la formació com a especialistes*”.

Y en el mismo sentido, en el punto 1 igual se substituiría la palabra “*mèdic*” por exactamente el mismo párrafo a que hemos hecho mención.

Y por último, dentro del artículo 1, en la letra A, substituir “*que es varen fer efectius*” por “*que es va fer efectiu*”. Simplemente es una corrección gramatical y, ya digo, también bastaría la mera corrección técnica por los servicios de la cámara, pero si desde este momento lo dejamos claro, habrá menos dificultades.

Llegados al artículo 2.1, tenemos también una enmienda de substitución en la cual substituir la palabra “*sanitari*” por “*personal facultatiu del subgrup A1 d’atenció especialitzada i d’atenció primària*”, en concordancia hasta lo que hemos dicho en este momento.

Y por último llegados al artículo segundo, la única enmienda de adición, que consistiría en añadir después del punto 1 un nuevo párrafo que sería el siguiente: “*aquesta habilitació es farà extensiva per al personal facultatiu amb relació especial de residència per a la formació com a especialistes*”. Es decir, si se da una habilitación para que se negocie en una mesa sectorial en el primer párrafo para determinado personal, en el segundo párrafo que añadimos ahora, se añade que esta habilitación también sirve para este otro *personal facultatiu amb relació especial de residència per a la formació com a especialistes*. Ahora, debe entenderse naturalmente cada uno en el ámbito de su negociación. Es decir, lo que se acuerde en una mesa sectorial, no vincula evidentemente a la otra, puesto que son dos mesas de negociación completamente independientes. Se habilitan las dos para negociar exactamente en las mismas condiciones, cada una por su cuenta.

Y por último, y con esto acabo, añadir en el punto segundo, después de la palabra “*econòmics*”, “*dels acords que s’adoptin després de l’oportuna negociació*”, que es prácticamente aclarar un concepto de una forma puramente gramatical.

Con ello entendemos, señoras y señores diputados, si no hay ninguna oposición al respecto, podríamos darle una mayor claridad a la enmienda a la totalidad presentada en su momento y concluir este debate, de manera que quedara un texto legal mucho más correcto desde el punto de vista semántico y desde un punto de vista interpretativo.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Bé, després cada portaveu farà saber a aquesta presidència si està d’acord o no amb les esmenes *in voce*.

Intervencions dels diputats no adscrits. Comença la Sra. Margalida Font, per un temps de deu minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Vull que les meves primeres paraules des d’aquesta tribuna siguin, a part de per agrair al Grup Parlamentari Socialista per donar-me la possibilitat de signar aquesta esmena, siguin per reivindicar la meva condició de diputada, amb els mateixos drets i deures que totes les i els diputats d’aquest parlament, en igualtat de condicions; fet que no es produeix.

Sóc, senyores i senyors, una diputada exactament igual que tots vostès, però aquí, per part del Grup Parlamentari Popular i pels tres representants d’aquest grup a la Mesa d’aquest Parlament, no se’m deixa fer ús de l’eina més important de tots els parlaments i de tots els parlamentaris: de la paraula. No se’m permet ni debatre, ni explicar el sentit del meu vot, ni fer-li

tampoc preguntes al president del Govern ni, en definitiva, exercir plenament la meua condició de diputada.

Senyores i senyors del Partit Popular..., a Formentera, ... no, vostès...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Font, per favor, li preg que vagi a la qüestió.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Tot d'una, i entendre que hi vaig en aquesta línia.

Senyores i senyors del Partit Popular, a Formentera vostès la volen fer invisible en aquest parlament, ben diferent que durant la legislatura passada, que malgrat el diputat era d'un color diferent als que governaven, com també passa ara, la consideració era màxima cap a la seva representativitat. Hauran d'explicar per què una diputada del Parlament balear no té veu, hauran d'explicar l'inexplicable i ja per filar encara més prim, ni tan sols, ni tan sols el Grup Parlamentari Popular, posant de nou a la taula la invisibilitat de Formentera en aquest Parlament, ha tingut a bé consensuar, parlar, negociar amb aquesta diputada el text de la proposició de llei que ens ocupa, deixant en evidència una vegada més la seva descortesia, per dir-ho suaument, amb la majoria de formenteres i formenters que represent.

Senyores del Partit Popular, vostès no han negociat amb tothom, vostès varen dir aquí que havien negociat amb tothom. No, no ho feren, no ho han fet, no ho han fet amb tots, almenys amb aquesta diputada no ho han fet.

Dit això, explicaré la meua posició favorable en primer lloc a l'esmena a la totalitat amb el text alternatiu amb la proposició de llei que ens ocupa presentada pel Grup Parlamentari Socialista i en conseqüència al text final, fruit del consens aconseguit amb el Grup Parlamentari Popular, Grup Parlamentari Socialista i els diputats no adscrits.

Senyores i senyors diputats, avui donarem solució a un conflicte, a un problema que no hauria d'haver-se produït. El Govern, després d'haver analitzat els fets i seguir-ne les seqüències, sota el nostre parer s'ha equivocat i va crear un problema segurament pensant treure'n profit polític.

Ara jo no entraré a debatre, perquè ja s'ha fet profundament, si l'executiu coneixia o no la sentència que al cap i a la fi origina el conflicte. Com deia, la sentència del Tribunal de Justícia de 23 de març de 2010, que ratificà la sentència de primera instància; una sentència que -vull recordar- no s'ha ficat amb els acords presos que considera legals, sinó que una part dels sindicats no varen poder a la mesa negociadora, a la mesa de sanitat reafirmar aquests acords. Per tant, diu la sentència que vulnera el dret fonamental dels sindicats recurrents al seu dret a la negociació col·lectiva.

No entraré tampoc a debatre aquest fet. Però sí vull deixar constància que és manifestament ridícul pensar que no les coneixia, per diverses raons. La primera perquè les sentències -com vostès saben- són públiques. Segona, la immensa majoria d'alts càrrecs del Partit Popular en salut són metges i saben quins complements cobraven i per què. I tercera, aquestes sentències a més a més varen ser recollides i publicades, com no podia ser d'altra manera, per diversos mitjans de comunicació.

I ara ve la rectificació, mitjançant un acord que permetrà i servirà perquè avui el tema quedi resolt. Al meu entendre podria haver tingut una altra solució, no crec que una llei sigui el procediment adequat per resoldre aquest problema. Es podria haver aconseguit mitjançant un acord de la Mesa sectorial de dia 19 de juny, on tots els agents implicats hi estaven d'acord, però els únics que hi varen votar en contra i no hi varen estar d'acord en la resolució del problema varen ser els senyors del Govern, varen ser vostès, els únics.

Al nou text consensuant nosaltres li donarem suport per responsabilitat i per donar-li una alternativa urgent a aquest problema. Entenem que el text que avui aprovarem atorga seguretat jurídica, enfront del que inicialment va presentar el Grup Parlamentari Popular amb un text que anava en contra d'una sentència, de la sentència abans esmentada. El text consensuat a més, possibilitarà que a curt termini tots els metges puguin cobrar els complements corresponents als mesos de juny, juliol i agost. Aquest procediment emperò no ha de ser un obstacle perquè sigui la mesa sectorial constituïda per tots els sindicats i l'administració la que decideixi sobre el futur d'aquests complements dels metges de les Balears i que en el cas de Formentera han contribuït de forma molt significativa a l'estabilitat de la plantilla. Especialment satisfactori serà aquest acord, i així ens consta per part dels metges, a Formentera, que en molts de casos varen veure amb aquest complement la continuïtat de feina en una illa que pateix triple insularitat i que al mateix temps donaria una estabilitat que sens dubte revertiria de forma positiva per a tots els formenters i formenteres.

Aquest acord dóna una solució urgent al problema provocat i que tots els facultatius, especialment els de Formentera, ens demanaven. Exercir la medicina en la sanitat pública a Formentera, una illa on tradicionalment el metge ha tingut dificultats per establir-s'hi professionalment, la pèssima comunicació fora de la temporada turística i les limitacions en la carrera professional i la investigació, feien que històricament quedessin places per cobrir. Incentivar econòmicament els facultatius a Formentera ha tingut com a conseqüència una millora qualitativa en la línia d'estabilitat professional dels metges.

Senyores i senyors diputats, tot aquest procés que afecta més de 4.000 metges, així com també les seves famílies, avui tindrà un final, avui s'acabarà i s'acabarà de forma favorable per a tots, especialment per als que en sortiran o es poden beneficiar per aquest acord. És d'agrair l'esforç fet per tots els grups i pels diputats no adscrits a aquest acord, que donarà una solució i una sortida a un problema present a la nostra societat. Tots avui n'hem d'estar satisfets.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Té la paraula el Sr. Antoni Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sr. President. No puc més que afegir-me a les paraules de la meua companya, reclamant els drets que tenen tots els diputats d'aquesta cambra que són poder parlar clar i poder expressar quina és la seva opinió sobre tots els temes que es manegen en aquest parlament.

Avui sense cap dubte és un dia important. La setmana passada sentia que algú deia que ens havíem de sentir orgullosos perquè donàvem solució a un problema. Jo crec que tot el contrari, crec que el dia d'avui no és un exemple en allò que hauria de ser l'activitat parlamentària. A l'anterior debat, hem pogut sentir i hem pogut sentir parlar d'allò que era la fidelitat i sobretot el que pensaven els ciutadans dels polítics. Jo crec que dies com el d'avui encara hi fan més mal. Estic convençut que els ciutadans ens demanen seny i em preocupa que avui estiguem portant a terme un debat difícil d'explicar als ciutadans.

És just reconèixer l'activitat dels metges i això passa per avui donar suport a arreglar la problemàtica per la iniciativa que ha sorgit, el problema de formes. També cal dir que el diàleg és la via per solucionar els conflictes i el seny per no crear-los.

Avui el Parlament de les Illes Balears solucionarà un problema que té l'executiu, un problema que té el Govern amb el col·lectiu de metges. I com a mínim els fets que ens han conduït a aquesta situació són curiosos. En un moment on molts de ciutadans pateixen en la seva feina, més de 130.000 persones són a l'atur i moltes empreses tenen dificultats per mantenir-se. Avui duim a l'aprovació una llei que com a mínim la seva seqüència té fets curiosos.

El govern del pacte arriba a un acord amb el comitè de vaga liderat per un sindicat metge, aquest acord s'aplica sense negociació col·lectiva. Els jutjats sentencien la nul·litat de l'acte administratiu i el Tribunal Superior de Justícia ho ratifica. Es continua aplicant per part de l'anterior govern i també per l'actual, reconegut en els mateixos escrits que es denuncien a la Fiscalia, en referència a la Instrucció 2/2012, de 16 de gener. El Govern ho denuncia a Fiscalia, parlant de pèrdua important per a les arques de la comunitat i així ho fa qualque director general de la comunitat davant dels mitjans de comunicació.

En el fons de la llei que avui aprovam, podem trobar també dos arguments que a mi em pareixen rellevants, molt rellevants. És just reconèixer he dit la tasca dels metges del sector públic de les Illes Balears. Són temps econòmicament complicats, són moments de cercar la màxima eficiència. Però són també temps de posar el màxim seny en la gestió i procurar mantenir la dignitat dels mateixos professionals. El diàleg és la via més efectiva per solucionar els problemes, el Govern arriba al conflicte per optar per l'atac en un contingut que finalment ha de reconèixer que és l'ídoni, no era la solució ni era el camí.

Però a mi, després del debat que vàrem tenir el passat dijous aquí i també de tot allò que ha sortit en els mitjans de comunicació, avui encara se'm generen més dubtes, avui els diputats fan el que toca. Però em sorgeix el dubte si el Govern durant aquest any i busques ha fet el que tocava. A mi m'agradaria no haver d'escoltar aquest silenci del Govern i que ens expliqués exactament si avui el Govern ens pot dir, de la mateixa manera que té informes que avalen la denúncia davant Fiscalia, té informes que avalen que allò que aprovam avui és el camí correcte, estaria molt bé, que el Govern sortís aquí i digués que l'Advocacia de la comunitat avala aquesta proposició que avui nosaltres presentam per solucionar el problema. Tenc el dubte de si el Govern es fa partícip d'aquest acord i assumeix la responsabilitat política de l'acord que avui se pren. M'agradaria el compromís del Govern i del conseller de Salut, que sortís aquí i digués que això és la solució definitiva d'aquest problema. I m'agradaria que sortís aquí el Govern i explicàs que no hi havia altra solució més que la que estam aplicant avui. Estaria molt bé, estaria molt bé que el Govern avui ho fes; perquè em pareix molt bé que el Govern sigui on és, esperant que això es publiqui en el butlletí oficial de la comunitat autònoma per no aplicar la sentència, per haver solucionat el problema dels metges. Estam tres anys i busques després si això era la solució. Jo crec que avui el que està fent aquest parlament, possiblement és el que pertoca, però crec que durant tot aquest temps, amb informes de l'Advocacia, declaracions del Govern i altres notícies que han sortit damunt els mitjans de comunicació, sorgeixen massa dubtes per poder afirmar, almanco per part d'aquest diputat, que aquesta és la solució definitiva.

Crec que aquest parlament no té altre instrument que el que aplica avui, sense cap dubte ni un. Però evidentment això és el legislatiu i el problema el té damunt la taula i l'ha provocat l'executiu, no l'ha provocat el legislatiu. I el legislatiu avui aplica el que pot aplicar per solucionar el problema a l'executiu. Però crec que ens fa falta seguretat en aquesta presa de decisions, i a mi m'agradaria tenir-la avui. Però no per allò que m'afecta com a diputat, sinó per allò que afecta a la il·lusió que generam a 4.000 professionals que pensen, que imaginem, que confien en la classe política i entenen que a partir de demà el seu problema s'ha acabat. Estam segurs tots els que som aquí que aquesta és la solució definitiva? Jo sense cap dubte més informació no la hi puc donar, els mitjans que tenim els diputats no adscrits no ens permeten tenir aquests tipus d'informes, però sí que els pot tenir el Govern.

Per tant, jo demanaria que el Govern s'implicàs en aquest acord, que el Govern avalàs aquest acord i que el Govern avui ens garantís que està convençut que avui és el punt i final d'un problema que mai no hauria d'haver sorgit. Per tant, moltes gràcies i esperem que sigui la solució.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pastor. Intervenció del Grup Parlamentari Popular, Sra. Mabel Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Duim ara les esmenes d'un text definitiu per arreglar definitivament el problema dels complements retributius del sector sanitari, del personal sanitari, dels metges bàsicament, i jo des d'aquesta tribuna el primer que vull fer és felicitar el Govern. Felicitar el Govern de les Illes Balears per donar solució definitiva a un problema heretat, un problema que no va generar aquest govern, sinó que el va generar un anterior govern. I a més, aquest problema que se va trobar l'actual govern en una situació econòmica molt difícil per a tot el Govern, sorgeix precisament per dues il·legalitats, Per una il·legalitat d'uns acords, nuls de ple dret perquè no es varen negociar i unes sentències que així ho varen declarar per dues vegades i es varen amagar i no es varen voler executar.

Va ser precisament la intervenció delegada de l'ib-salut el mes de maig de 2012, és a dir, no va ser el mes de juny, va ser el mes de maig del 2012, quan la intervenció delegada detecta que hi ha unes sentències que no s'estan executant. I després hi ha un informe de l'Advocacia de la comunitat autònoma de les Illes Balears de dia 24 de maig, que estableix quins mecanismes, quines formes es poden solucionar per voler tornar instaurar aquests complements. I després hi va haver un informe definitiu ordenant al Govern de la intervenció de la comunitat autònoma, que executés de forma immediata aquesta sentència.

Per tant, hi havia un problema molt gros i un problema molt important que afectava molts de metges, moltes famílies, i el Govern el que va fer, i per això el felicit, és posar-se a fer feina per solucionar aquest problema de forma definitiva. I el primer que es necessitava era executar la sentència, complir amb la sentència. Per això el que es fa amb aquesta llei és executar una sentència, perquè la sentència diu que aquests complements s'han de negociar a una mesa de negociació sindical. I allò que diu aquesta llei és que s'habilita el Govern perquè negociï. Per tant, aquest tema és bastant diferent a allò que va ser el tema concret del Pont des Riuets si és allò que a vostè li preocupa. Aquí el que es fa és executar una sentència, donar eines al Govern perquè torni a negociar. I per què es necessita una llei?, perquè un pot demanar si es pot negociar, es pot fer en qualsevol moment en el Govern, no perquè hi ha una Llei de pressuposts de l'any 2012 que introduïa unes limitacions en la negociació col·lectiva per al tema precisament de controlar el dèficit públic.

Per això, el nou conseller de Salut, per instaurar un altre pic aquests complements, necessita una autorització legal. I per això es va presentar aquesta proposició de llei. Un cop presentada aquesta proposició de llei, el Grup Parlamentari Popular tenia dos camins, un camí era aprovar-la en solitari d'aquí a dos mesos, perquè tenim la majoria suficient; i un altre camí era intentar-ho tot d'una, per evitar precisament aquesta problemàtica d'uns metges que eren víctimes d'un problema heretat. I vàrem optar per la via de la negociació, no perquè necessitem el grup per aprovar aquesta llei, sí els necessitam per

aprovar-ho avui. Per això vàrem optar pel camí de la negociació política.

I en aquests vint dies que hem intentat negociar aquest acord i que al final es pot assolir, la realitat és que ens vàrem trobar, Sra. Font, amb les portes tancades. Vostè ha fet com de policia dolent i de policia bo del PSOE i jo he de contestar a tothom evidentment. Vàrem trobar les portes tancades perquè interessaven més els temes particulars i perquè el Sr. Diéguez pareixia l'advocat particular i que estàvem a una sessió d'un judici, enlloc de ser en el Parlament de les Illes Balears. Però *in extremis*, el dia abans es va presentar un text alternatiu del PSOE. El text alternatiu del PSOE és el mateix que el nostre, dos articles, article 1 per a les quantitats percebudes i article 2 per a la negociació. Era el mateix, què canviava? L'exposició de motius. La nostra exposició de motius explicava amb claredat i amb la màxima transparència tots els fets ocorreguts. A la proposta del PSOE, no només no hi figurava tot això perquè no els interessava, sinó que a més volien validar les instruccions de nòmina que es varen declarar nul·les de ple dret i que l'Advocacia de la comunitat autònoma diu en el seu informe que eren nul·les de ple dret. El Govern ha de respectar, només faltaria, l'Advocacia i la Intervenció. Ho ha fet i ho farà sempre i és allò que ha de fer un bon Govern, respectar els criteris tècnics de l'Advocacia i de la Intervenció.

Per tant, voler validar les instruccions de nòmina que eren nul·les de ple dret, nosaltres no ho volíem consentir. I per això es fa aquest tercer text, perquè efectivament llevam la part de l'exposició de motius que molestava el PSOE, però el que no podíem admetre de cap manera és que les instruccions de nòmina quedassin convalidades, perquè això sí que era anar contra les sentències. I és aquest tercer text, que, a part, efectivament s'hi han afegit una sèrie de puntualitzacions tècniques del Govern de les Illes Balears, conjuntament, perquè quedí ben clar el text definitiu que ha de tornar a negociar el conseller de Salut, però el tercer text aprovat parteix des del Govern de les Illes Balears, els dos articles que eren necessaris per finalitzar definitivament aquesta problemàtica heretada.

I jo vull dir avui que vàrem optar per aquesta via de la negociació, que ha sortit bé, que estam contents, perquè hem guanyat aquest temps, que és un temps molt apreciat en la situació que ens trobam, i que ens agradaria evidentment que fos l'actitud de l'oposició en molts altres temes. Avui tenim un plenari on hem pogut arribar a l'acord amb el PSM, també amb el diputat no adscrit, amb el Partit Socialista en un altre tema, ens agradaria que el PSM s'hi sumàs; però en definitiva, la feina que s'ha fet des del Grup Parlamentari Popular, des del Govern de les Illes Balears és arribar a un acord, eren les instruccions que jo tenia com a portaveu del Grup Parlamentari Popular i ho hem aconseguit, amb la qual cosa també vull de nou felicitar el Govern per aquest esperit de negociació que ens agradaria trobar en tants i altres temes que necessita avui la societat.

Efectivament, apel·lar a la negociació, a l'acord és molt fàcil de dir, el difícil és fer-ho i realment qui sempre ho tindrà més difícil són els membres del Govern que són els que en aquest moment han d'executar decisions tan difícils, per la qual cosa honora que avui haguem aconseguit aquests acords; jo crec que dóna el Govern un exemple de fer feina cercant aquests consens, que crec que és el consens que ha d'emmarcar sobretot àrees tan difícils com els serveis socials, la sanitat o la negociació.

Crec que queda clar que avui no inaplicam cap sentència, avui executam una sentència que no estava executada, que era la nostra obligació. Que solucionam un problema de l'executiu? Sí, efectivament, el problema el va fer l'executiu, no el va el legislatiu, el problema el va fer l'executiu, que va negociar malament uns complements i que després, quan dues sentències ho diuen, no executen aquestes sentències, amb la qual cosa nosaltres ens trobam una limitació legal, que no existia, i per això necessitam fer una llei, per això necessitam una llei, perquè quan es varen fer les lleis de pressupost evidentment no hi havia ni informe de l'Advocacia i ni de la Intervenció que ordenàs de forma immediata donar compliment a dues sentències judicials.

Això és el que feim avui, pel que crec que hi ha garantia plena de tot el personal sanitari que la solució definitiva, solució que està emparada per l'Advocacia de la comunitat autònoma de les Illes Balears, perquè els informes de l'Advocacia de la comunitat autònoma de les Illes Balears, de dia 24 de maig del 2012, en el apartat quart, diu *cómo se ha de hacer la negociación de un nuevo acuerdo de idéntico alcance al anulado*, i en què indica que s'ha de fer un text normatiu, que s'ha de fer una llei perquè hi ha aquesta limitació de la Llei de pressuposts; per la qual cosa hi ha informes del Govern. No només això, sinó que un Consell de Govern ha mostrat la conformitat i el vist-i-plau al contingut d'aquesta proposició de llei que avui aprovam, pel que tenim el suport jurídic i polític del Govern de les Illes Balears i tenim les garanties plenes de la validesa d'aquest acord nou, que esperem que ara el conseller pugui tornar negociar i pugui tornar instaurar.

Jo voldria també fer una referència, perquè he de contestar les paraules que ha dit aquí una diputada, de què no es deixa parlar la veu de Formentera; això, Sra. Font, no és cert, no és cert perquè aquí hi ha un Reglament del Parlament, hi ha un Reglament aprovat per unanimitat, hi ha unes regles de joc en aquest parlament i aquestes regles de joc vostès les pretenen botar ara, en contra d'un informe de tots els lletrats d'aquest parlament, que diuen que no es pot constituir el Grup Mixt, un informe, que supòs que vostè ha llegit, però que és de tots els lletrats d'aquest parlament, poques vegades hi ha un informe de tots els lletrats.

Aquí no es va voler constituir un Grup Mixt, però no nosaltres, sinó el seu grup, que, per cert, vostè és del PSOE i és la secretària general del PSOE de Formentera, ...

(Remor de veus)

... per la qual cosa li hem de dir que això de què no tinguem veu, vostè es pot integrar al seu grup parlamentari del PSOE perquè vostè es va presentar amb les sigles del PSOE, del PSOE es va presentar, ...

(Petit aldarull)

... no es va presentar per un partit diferent, vostè es va presentar amb les sigles del PSOE; el Sr. Mayans es presentava per un partit diferent, vostè no, vostè era sigles del PSOE i és la secretària general del PSOE, pel que vostè fa un joc que no és net. Però sobretot nosaltres el que no farem és anar en contra dels informes jurídics; vostès no varen constituir Grup Mixt, vostè no hi era, perquè volien un senador que no els corresponia, i nosaltres evidentment és el seu problema, varen tenir un assessorament del Sr. Diéguez, que no els ha sortit bé, però no és culpa del Grup Parlamentari Popular, no és el nostre problema ni és la nostra culpa.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petit aldarull)

Això, a més, és un tema que ja habitualment vostès doncs forcen massa el Reglament, perquè no és la primera vegada que ho fan; jo record quan a la legislatura 2003-2007 una diputada del PSOE va formar, se'n va anar a UM per formar grup, val? I després, record, quan a l'any 2007-2011 una diputada d'Eivissa, d'Esquerra Unida, se'n va anar també amb UM perquè tengués grup parlamentari i després va tornar al Grup Mixt, això ho hem vist; o que hi hagi president del Parlament per a 15 dies. Però també li diré que quan va passar això a la legislatura del 2007-2011, el Grup Popular va demanar a la Junta de Portaveus crear un altre grup on hi hagués el Sr. Mayans de Formentera i tres diputats del Grup Popular, veient que vostès això del Reglament sempre ho forcen amb coses rares que una presta o no presta, i ens varen dir que no, al Sr. Mayans de Formentera no el varen deixar constituir un grup propi, ho vàrem demanar a la Junta de Portaveus.

Per la qual cosa, no digui, en primer lloc, coses que no són ver, i en segon lloc, no digui que vostè no pot parlar, els diputats no adscrits tenen un règim determinat per la Mesa del Parlament i vostès poden fer interpellacions, poden fer preguntes orals en comissió, poden fer preguntes orals en plenari, poden presentar proposicions de llei, poden formular esmenes, vostès tenen tot un règim. Però si vostè avui no té o no pot formar part d'un grup mixt no és per culpa nostra, és per culpa seva, perquè volien un senador que no els corresponia, per mala estratègia del seu grup parlamentari i perquè hi ha un informe en contra de tots els lletrats d'aquest parlament, que aquest grup parlamentari respectarà, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cabrer, per favor, li preg que vagi acabant.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Acab, Sr. President.

... perquè nosaltres sempre, sempre, i precisament és el contingut d'aquesta llei que debatem, respectarem la llei, la normativa i les sentències.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Sr. President, per al·lusions, ... 76.1.

EL SR. PRESIDENT:

Vostè tindrà el seu torn de rèplica, tindrà cinc minuts per intervenir.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Bé, eren al·lusions directes ara i era per ...

EL SR. PRESIDENT:

No, el debat continua, o sigui, mentre no es vota el debat continua.

Té la paraula la Sra. Fina Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, President, bon dia a tothom. Les primeres paraules són per contestar a la Sra. Cabrer, vostè ha fet una exposició que qualsevol que la sentís pareixia que era el Govern qui havia fet la proposició de llei, la proposició de llei no l'ha feta el Govern, l'ha feta el grup parlamentari, a no ser que vostès formin part del Govern; no l'ha feta el Govern, l'ha feta el grup parlamentari, no, no, l'ha feta el grup parlamentari, la qual cosa a nosaltres ja ens fa pensar, perquè fan propostes de llei, per lectura única, molt ràpidament. Per què, precisament aquesta l'ha de fer per al Partit Popular? Perquè segurament qualcú, qualcú de l'Advocacia li ha dit: escolti, no és prudent que un govern presenti una llei per anar contra una sentència, sap què, què ho faci el Parlament! Que la iniciativa la tenguí el Parlament, i això és el que ha fet aquest govern, a manera de covard i de rar aquest tema, i l'han presentada vostès, no l'ha presentada aquest govern, perquè segurament qualcú li ha dit que això no era massa convenient.

I després dir-li que el consens, Sra. Cabrer, sempre que vulgui, però vostès només ens fan propostes de consens quan necessiten els nostres vots, quan no necessiten els nostres vots vostès no consensuen res, passen el *rodillo* dels 36 diputats i no consensuen res, només consensuen quan necessiten vots nostres.

Mirin, cregui'm que quan ens varen donar el text que ara debatem, que són les esmenes, el vàrem llegir amb la voluntat de poder suportar aquesta esmena a la totalitat, però la veritat és que ens vàrem trobar les mateixes dificultats que vàrem exposar en el debat del passat dijous, quan es debatia la proposició del Partit Popular i que vàrem votar en contra d'una tramitació d'urgència, perquè la nostra tesi és que això es pot resoldre al marge d'aquest Parlament, hi ha recorregut per poder-ho negociar amb els sindicats.

I no és ver, Sra. Cabrer, que el text de dia 24 de maig digui que això s'ha de fer per llei, no hi és a cap banda, i si no, ja l'altre pic ho va intentar trobar i no ho va trobar, i ara ho pot tornar llegir i no ho trobarà. Dóna dues vies, però no diu a cap moment que s'hagi de fer mitjançant una llei, no ho diu, i aquí s'ha duit una llei. I nosaltres mantenim la tesi que no és necessari.

I a més, què volen que els digui? Ens pareix que és més inadequat que l'anterior, perquè a l'anterior, i en això estam d'acord amb la Sra. Cabrer, almanco explicava per què hem arribat a una proposició de llei, i almanco, si una persona agafava aquest text al marge d'aquest debat i del context sabia per què es duia aquest document. I ara, amb el document que tenim aquí, no sabem per què s'aprova això avui en el Parlament, no ho sabem. Ens preocupa més que l'anterior, perquè amb aquest text el que sembla és que el Parlament assumeix la responsabilitat de negociació sindical i diu al Govern el que ha de pagar als metges, perquè evita en absolut la cronologia dels fets perquè hi ha una proposició (...), perquè avui es debat això aquí.

Nosaltres de tot això, de tot el que es debat avui i el dijous en aquest parlament estam d'acord amb dues coses: una que ha dit la Sra. Cabrer, que resollem un problema de l'executiu, perquè es va ficar ell en un embull, es va ficar en un embull el dia 8 de juny quan va dir que es prevaricava si es pagava als metges, quan feia quatre anys que es pagava, es va ficar en un embull i com que es va ficar en un embull ara el Parlament, 59 diputats han de resoldre el problema d'aquest govern. I quan es diu que el sistema de complements retributius percebuts es considera plenament vàlid i adequat a la tasca professional del col·lectiu mèdic, en això també hi estam d'acord, amb les dues coses que estam d'acord. Tot l'altre procés ens pareix que no és digne d'aquest parlament, de ver que no és digne.

Hi ha temes que, encara que s'han exposat, no ens han quedat resolts, un que a vostè li pareix que és superflu, però a nosaltres ens preocupa molt, que és que ja tenim sentències del Tribunal Superior de Justícia que ens diu que fer una llei per a no acomplir una sentència, escolti, això és inconstitucional, ens diu, previsiblement o presumiblement és inconstitucional; i li diu: "*porque la ley choca frontalmente con la Constitución al tratarse de una ingerencia en las funciones de los jueces y tribunales*", i ho diu una sentència del Tribunal Superior de Justícia: "*Una norma que podría ser inconstitucional porque se aprobó como antídoto de una sentencia judicial*", i això ho tenim en el Pont des Riuet, i és la filosofia, no és el tema en concret, hi podríem estar d'acord amb el Pont des Riuet que resolvia problemes de circulació, que la majoria dels veïns hi estaven a favor, però hi havia una sentència. Aquí es va fer una llei i el Tribunal Superior de Justícia ens va estirar les orelles al Parlament i ara estam fent una cosa absolutament semblant,

perquè no hi ha cap document del Govern firmat pels tècnics que digui que això s'ha de resoldre per via d'una llei, cap, no en trobarà cap, tots els que nosaltres tenim cap, i vostès també fan referència als mateixos que nosaltres tenim, no, no en té.

És que el que diu el document és que, efectivament, això s'ha de negociar, el retroactiu i el de futur, però que tenim un problema, que és que la Llei de pressuposts estableix que no es podrà negociar a l'alça cap increment salarial. Que s'arribi, ja li vàrem dir dijous, que s'arribi a una negociació amb els sindicats i que hi hagi un informe del director de Pressuposts que certifiqui que aquests acords no modifiquen els pressuposts, i no fa falta cap llei, no fa falta, és que no ho diu, no ho diu ningú, és el Partit Popular qui ho ha dit, no ho diu ningú que això sigui necessari.

I després també ens preocupa cosa, vull dir, cap dels documents, tant la proposició de llei com el text alternatiu, no s'ha duit per part de ningú a aquesta Mesa negociadora i el Govern hagués tengut la possibilitat, des del dijous a avui, que és dimarts, de seure amb la Mesa negociadora de sanitat i amb el col·lectiu dels sindicats i dir-los, escolta, nosaltres pensam que l'única forma és aquesta, hi estau d'acord? Això no s'ha fet, estam reincomplint la sentència, la sentència el que diu: passin vostès a negociar, negociïn amb qui té la representació dels treballadors, que només s'ha fet amb una part. I cap dels dos documents no ha passat per aquesta Mesa, que no era funció dels grups parlamentaris, però el Govern sí que ho hagués pogut fer, tenia el text des del dijous, o tenia el text inicial del Partit Popular, que supòs que el varen redactar membres del Govern. I no han tengut aquesta iniciativa, vull dir que s'aprovarà una proposta aquí, una llei que no l'han vista els sindicats oficialment, una part dels sindicats sí, la resta no, precisament els que varen posar la denúncia, no l'han vista oficialment, no s'ha treballat amb ells, i vostès volen aquí que nosaltres defensem una cosa que no.

Nosaltres no hi estam d'acord. I després això de l'article 2, això de l'article 2 seriosament que ens pareix com a còmic, com a còmic: s'habilita de forma excepcional la Mesa sectorial de negociació de sanitat per negociar, el futur? Ni que fóssim a un estat d'excepció i els sindicats no tenguessin capacitat de negociació, els sindicats tenen capacitat de negociació dels que els doni la gana complint la normativa legal, com si demà van i diuen, fan una proposta al Govern dient que volen canviar el complement de destí de dalt a baix i que el volen dividir en quatre parts i li volen canviar el nom; mentre no modifiquin els pressuposts poden negociar el que vulguin. I aquí diem que excepcionalment els sindicats podran negociar un complement, que està en els pressuposts del 2012 aprovat. Per a nosaltres amb el greuge que diem a l'article el que han de negociar, diem a l'article 1 quines són les quanties i els conceptes.

Nosaltres no hi podem estar d'acord. Nosaltres pensam que el que han de fer és dia 1 d'agost el Govern convocar la Mesa negociadora de sanitat i convocar els sindicats; acordar dins la legislació vigent i les limitacions pressupostàries que pensam que els sindicats tenen seny i tenen prudència per saber que no poden modificar massa els acords, amb un informe que ho justifiqui del director de Pressuposts, que certifiqui que no es modifica el pressupost, i que, a partir de l'1 d'agost es podria absolutament començar a pagar aquests complements, amb aquest acord sindical. I que, a més, en aquesta mateixa Mesa

reconegués que aquests acords es podrien pagar amb caràcter retroactiu, a la Mesa negociadora. Pensam que aquesta fórmula és molt més respectuosa amb la sentència que aquesta, és molt més segura amb els afectats, perquè avui ha sortit a un mitjà de comunicació que l'informe que va enviar a Fiscalia el Govern es comença a tramitar, per tant tal vegada si arriba a un jutjat ens dirà el mateix que el pontet, que això és anticonstitucional el que fem, per tant és poc segur per als afectats.

Es resol el conflicte, amb la nostra proposta, allà on es va convocar, que és a la Mesa negociadora, i és més digne per al Parlament, que no fer una llei per incomplir una sentència. Per tant, crec que la nostra proposta és molt més justa, és molt més adequada i per això nosaltres, en principi, no votarem a favor d'aquesta proposta o d'aquesta esmena, però no ens oposarem a les propostes *in voce* perquè faltaria més que ara, a part d'aquesta "xapussa" legislativa deixàssim gent al carrer. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. En torn de rèplica, el Sr. Antoni Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. President, señoras y señores diputados. Solamente puntualizaré dos o tres cosas, sin ánimo de entrar en ninguna polémica, que parece que no tengo más remedio que ir enganchándonos en una o con otra, pese a estar de acuerdo con la cuestión.

Sólo dos cosas por precisar, para que quede más o menos digno el *Diari de Sessions*. Aquí se habla de que estamos ejecutando una sentencia; no estamos ejecutando una sentencia de ninguna manera, es decir, el que ejecuta una sentencia es el que está obligado a ello y el que está obligado, en su caso, a ejecutar una sentencia en un sentido o en otro es el ejecutivo, no el legislativo; o sea, yo no conozco ningún caso en que se ejecute una sentencia mediante una ley, se ejecuta mediante actos administrativos.

Y no entraré en cuál es el contenido de interpretación de la sentencia porque le hemos dado ya alguna que otra vuelta.

También para precisar, nosotros no facultamos para negociar a la Mesa, a ninguna mesa, no la facultamos aquí, como se ha dicho, porque ya tiene facultad para negociar, como se ha dicho, lo que hacemos simplemente es excepcionar determinados límites sobre los que no entraré más para no entrar más en polémicas.

Se nos dice también que tenemos que respetar a la Abogacía, los informes que se hacen. Mire, le conté una pequeña anécdota que le sucedió a Luís XVI o mejor a una persona que trataba con él, como en aquella época se aburrían mucho pues utilizaban a veces los servicios de oradores para distraerse y en uno de estos servicios un orador hizo un largo discurso tratando de defender en presencia de Luís XVI la existencia de Dios y acabo diciendo, luego Dios existe, ante grandes aplausos y entusiasmo por parte del rey Luís XVI, y tan contento estaba con su intervención el citado orador que dijo a continuación, hoy hemos demostrado que Dios existe, pero si su majestad lo

quiere mañana puedo demostrar lo contrario. Su majestad le cortó la cabeza. Por eso digo, no acabó bien con él.

Lo digo porque a veces los grandes informes pueden ser a favor o en contra y justamente lo encargaron a la Abogacía, pero a una persona que no es por oposición, sí es jefa, es una militante del Partido Popular, que no es por oposición, sino que entró por una enmienda a la Ley de presupuestos presentada por el Grupo Parlamentario Popular. Pero esto no es un tema para debatir en este momento ni mucho menos, dejémoslo.

Tema Formentera, se habla de quién deja hablar o quién deja callar o no sé qué, yo no voy a entrar en la discusión y sólo daré un dato, la Sra. Font ha hablado dos minutos treinta sobre este tema y la han llamado a la cuestión dos veces, usted ha hablado dos minutos dieciocho y no le han llamado a la cuestión. O sea, hay a quien no le dejan hablar...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, el crid a vostè a la qüestió.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

... lo admito como defensa propia, Sr. Presidente. Acabo ya, acabo ya con este tema.

Mire, este problema que hemos resuelto aquí es como lo siguiente, es como unos padres que tienen un niño que no quieren y ese niño no deseado lo llevan y lo dejan en el torno de la iglesia, es un niño que nació el 5 de junio, hace muy poco tiempo, y nos lo dejaron en la puerta de este parlamento, con muy mal aspecto, realmente el niño que nos dejaron en la puerta, el problema que nos dejaron aquí en la puerta, tenía muy mal aspecto, feo, despeinado, ... muy mal aspecto. Nosotros hemos hecho lo mejor que hemos podido con él sin ser los padres, lo hemos cuidado y ahora se lo devolvemos lavado y peinado y le decimos a ese niño, ve fuera y que tengas suerte, que tengas suerte porque todos sabemos que tiene problemas genéticos y lo peor, lo peor es que mientras lo estamos educando aquí dentro nos hemos dedicado a sacar sus defectos. Por eso no nos extrañe que alguien de allá fuera vea sus defectos y no nos sirva para nada todo el trabajo que hemos hecho aquí. Si queremos que ese niño triunfe y que le vaya bien procuremos alabarle que en ello irá la fortuna de muchos, especialmente la del sector afectado.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Ara sí, en torn de rèplica, té la paraula la Sra. Margalida Font.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, president. Sra. Cabrer, em sap molt de greu dir-li, però vostè menteix. Jo represent aquí una coalició, vostè només ha nomenat el Partit Socialista, però jo som aquí representant una coalició i així em vaig presentar, Gent per Formentera-Partit Socialista. És cert, jo som la secretària del Partit Socialista de Formentera i estic totalment orgullosa de pertànyer a un partit que respecta les decisions de Formentera i els dóna suport.

Dit això, torn a repetir, em vaig presentar a les eleccions sota una coalició, Gent per Formentera-Partit Socialista. Li diré o comentaré que vostès a Formentera es varen presentar també en coalició, La Unió, i els va durar menys que *el canto d'un duro*. Es varen separar tot d'una, no varen complir amb les promeses que varen fer al seu electorat, es varen presentar com una coalició, La Unió, ja desapareguda.

Vull dir també que el Reglament permet, remet, que els diputats no adscrits se'n vagin al Grup Mixt, però el Grup Mixt no hi és, no està creat. Per tant, aquí hi ha un buit en el Reglament que crec que l'hauríem d'afrontar i l'hauríem de revisar. El Grup Mixt no està constituït perquè vostès no han volgut, així de clar, no han volgut. La referència que vostè fa a l'informe de lletrats és una nota informativa, aquí la tenc, una nota informativa. Vostè ha dit molt hàbilment el que pot fer un diputat no adscrit, però ha obviat de forma clara el que no pot fer. Per tant, aquesta diputada continua dient que no pot exercir plenament la seva condició de diputada. Sra. Cabrer, en dos mesos i mig que fa que som aquí, en aquest parlament, i després de quinze plenaris he pogut intervenir dues vegades, dues vegades. Crec que aquest parlament està per poder parlar i a aquesta diputada no se la deixa. Torn a repetir, vostès fan invisible Formentera, volen fer Formentera invisible en aquest plenari. Jo els demanaria que s'ho pensassin i que reconduïxin una mica aquesta situació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Permetin-me que faci una breu intervenció.

Sra. Font, quan ha començat vostè la primera intervenció l'he cridada a la qüestió i l'he deixada continuar i ara també saltant-me tot el Reglament, perquè vostè ha de replicar en aquest cas a la Sra. Fina Santiago, m'ha semblat bé políticament, reglamentàriament tot el contrari, però li he deixat fer la seva intervenció i no sé quina intervenció farà la Sra. Cabrer que després intervindrà.

Avui, com a dia excepcional, ho permetré, però record que a les properes ocasions seré inflexible amb el Reglament, que la situació si s'ha d'arreglar, s'ha d'arreglar on pertoca, però no a un debat del Parlament. Per tant, em cenyiré exclusivament al tema de l'ordre del dia, avui ens n'hem sortit, bé està, això és el

temple de la paraula, però també tenim un reglament perquè en fem bon ús d'aquesta paraula. I jo ho dic perquè no es pensin que crearem precedents, no crearé cap precedent més que en el dia d'avui perquè consider que...mira, era la seva primera intervenció i bé està, i bé està i no em vull repetir.

Té la paraula el Sr. Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sr. President. Només per tancar un debat que s'ha generat, vostè té la possibilitat d'arreglar aquest problema i vostè sempre ha estat una persona coneguda pel seu tarannà i s'ha guanyat el respecte de molts de ciutadans d'aquesta terra. Li deman que apliqui aquest seny i que apliqui aquest tarannà que vostè sempre ha fet valer.

No hauríem d'esperar que el diputat del Partit Popular d'Eivissa reclami un grup propi, com han fet a mitjan legislatura d'ençà que jo som aquí, després del que ha passat. Crec que posem un acord damunt la taula, intentem arribar a un acord perquè sobretot l'important és garantir la pluralitat d'aquesta cambra.

Respecte del tema en qüestió, Sra. Cabrer, m'agradaria que entengués que la meua intervenció no és en contra del que s'aprova avui, tot el contrari. He manifestat l'acord a l'esmena a la totalitat exactament igual que hagués donat suport a la proposició que varen presentar vostès. Vostè ha pujat aquí i ha intentat aclarir-me els dubtes que jo li he posat damunt la taula, però entengui que a mi m'agradaria que fos el Govern. Jo no posaré en dubte els seus coneixements jurídics, Déu me n'alliberi, però m'agradaria el compromís del Govern i sobretot que el Govern assumís les responsabilitats polítiques, les responsabilitats polítiques, que avui aquest parlament assumeix.

Perquè el Sr. Diéguez ha fet una paròdia d'un al·lot que l'havien trobat despenjat, jo l'he entès, Sra. Cabrer, vostè l'ha entès. Es pensa que el que volia dir el Sr. Diéguez ho entenen els ciutadans del carrer?, no, és que jo crec que no es tracta de fer les coses d'amagat, es tracta de fer les coses cara alta. Simplement el que demanam és seguretat jurídica. Ja sé que els diputats tenim immunitat parlamentària i no tenen la mateixa responsabilitat que el Govern, jurídica, però sí política. Quina diferència hi ha que ho faci el Consell de Govern o ho faci aquest parlament? Clar, davant la justícia no és el mateix, però en el carrer sí que és el mateix. Els ciutadans del carrer i el col·lectiu de metges si això no va bé, és el mateix. Jo l'únic que deman, i crec que no deman molt, és un torn incidental del conseller que pugui aquí i que ens tregui de dubtes de tot el que jo li he demanat, el president, el conseller de Presidència, un membre del Govern que assumeixi la seva part de responsabilitat. No li deman res més.

Crec que hauríem d'entendre que la gent ens demana que fem les coses de manera diferent, hauríem d'entendre que en el carrer les coses ja no es veuen de la mateixa manera i nosaltres continuem actuant com actuàvem fa tres anys. A l'anterior debat he sentit al diputat del Grup Parlamentari Popular que d'una manera molt peculiar volia convèncer el Grup Socialista d'aprovar-li una llei, d'una manera molt peculiar, perquè ha estat amb atacs. Avui he escoltat una altra manera molt peculiar d'haver arribat a un acord amb el grup majoritari de l'oposició que és criticant l'anterior gestió de l'anterior govern. Els ciutadans ens donen un missatge que em fa la sensació que nosaltres no entenem i jo sé que vostè tal vegada pensarà que no som la persona més adequada per donar consells a ningú, i n'estic convençut. La soledat que vostès han volgut manifestar amb aquella cadira, on alguna vegada s'hi asseu el Sr. Diéguez, evidentment reflecteix que no som la persona més adequada per donar consells a ningú, però sí com a mínim per expressar el que pens i això li vull dir.

Crec que s'ha acabat fer política des de la supèrbia, crec que falta més humilitat en aquest parlament i a la classe política i crec sobretot, Sra. Cabrer, que hauríem d'haver après una lliçó de com s'ha governat durant un temps des de la rancúnia i no ha servit absolutament per a res. No es pot governar des de la rancúnia, s'ha de governar des de la humilitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pastor. Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sra. Margalida Font, començaré per vostè perquè, com ha dit el president del Parlament, i té tota la raó, és un tema molt puntual. Jo li vull deixar clar, en primer lloc, que no hi ha cap nota dels lletrats, hi ha informe jurídic amb relació als escrits RGE núm. 1649 i 1680/2011, informe jurídic, per la qual cosa no jugui més al mentider, i acaba aquest informe emès per l'Oficialia Major amb el parer unànim de tots els lletrats de la cambra. I, efectivament, contempla i diu que la decisió de la Mesa sobre la constitució del grups parlamentaris no constitueix una actuació discrecional sinó reglada, i per això no es pot constituir, però la responsabilitat no és nostra, demani-li al Sr. Diéguez la responsabilitat, va ser ell l'estrateg de tot això, no som nosaltres, demani-la-hi a ell.

(Alguns aplaudiments)

Jo ho entenc, vostè diu que ha parlat dues vegades, també fa molt poquet que s'ha incorporat, no du un any aquí, fa molt poquet, però no es preocupi, vostè té uns drets que podrà exercir en aquest parlament, però la responsabilitat no és nostra, és d'un altre grup, és d'una altra persona i és per això que li fan fer ara de policia dolent, però ja li dic, no és nostra ..., i ja li dic aquest informe jurídic que diu ben clar que és una facultat reglada i no discrecional posa aquest informe emès per l'Oficialia Major amb el parer unànim de tots els lletrats de la cambra. Nosaltres ho respectarem i li deim, ... el Sr. Mayans era una agrupació independent d'electors, no era el mateix, vostè és una coalició electoral i vostè va amb les sigles del PSOE, és una coalició

electoral, i a més és la secretaria general del PSOE, d'acord? Però el Sr. Mayans era una agrupació independent d'electors, no tenia res a veure amb el Partit Popular i no li varen deixar formar un grup, no li varen deixar formar un grup i era una situació molt més independent. Vostè té els drets com a diputada no adscrita que té en aquest parlament o es pot integrar en el Grup Parlamentari Socialista i tindrà els mateixos drets que tenen els diputats del Grup Parlamentari Socialista, però és la seva opció personal.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Anem al contingut de la llei. Jo he de dir, Sra. Santiago, que vostè diu, i ho reconec, que l'exposició de motius era millor que hi fos a què no hi fos, nosaltres també, nosaltres també crèiem que l'exposició de motius era més clara per explicar el que havia passat, però evidentment per tal que avui es pugui aprovar doncs hem hagut de cedir, perquè evidentment sinó podríem tenir el mateix text d'aquí dos mesos, però hem hagut de cedir i hem cedit amb gust, hem cedit amb gust perquè creim que la societat reclama aquests acords, però que quedi clar que ho hem fet per arribar a aquests consens.

Vostè diu que aquesta llei és un antídoto contra una sentència, jo no entenc molt bé la solució tercera que proposa perquè, clar, vostè reconeix que hi ha unes sentències que ho anul·len tot, hi ha unes sentències que declaren la nul·litat de ple dret, no l'anul·labilitat, la nul·litat de ple dret, que ho diu clarament l'informe de l'Advocacia, "*estimar el recurso contencioso declarando la nulidad de la actuación administrativa recurrida por vulnerar el derecho fundamental de los sindicatos recurrentes, Comisiones y CESIF, a la libertad sindical en relación con su derecho a la negociación colectiva y el derecho de los mismos a participar en toda reunión que deba discutir las materias objeto de negociación colectiva*"; per la qual cosa, si hi ha una nul·litat, clar, nosaltres hem de deixar que tornin a negociar, a executar la sentència. És cert que la llei no és una execució de la sentència, jo ho dic col·loquialment perquè quedi clar, lleva les traves per executar la sentència, perquè hi ha unes traves afegides que no hi eren. Quan hi era l'anterior govern, que no va executar la sentència, es podia tornar asseure el Sr. Thomàs i tornar a negociar aquest acord i executar la sentència, perquè no hi havia una limitació a la llei de pressuposts. La limitació és l'actual llei de pressuposts. I és això que diu l'informe de l'Advocacia.

És cert que els crèdits pressupostaris estan pressupostats i no que afecta, tanta sort, els crèdits pressupostaris, però sí diu l'Advocacia que afecta la disposició addicional de la llei de pressuposts, l'11.1A, i diu aquesta disposició "*las variaciones del personal no experimentarán ninguna variación respecto a las del año 2011*". Perquè el conseller pugui tornar a negociar necessita aquesta autorització legal, que li llevin aquesta trava de la llei de pressuposts perquè sinó "*no puede haber ninguna variación respecto al 2011*". I diu l'article "*todos los acuerdos, convenios o pactos deben adecuarse a ellos oportunamente, en caso contrario son inaplicables las cláusulas o normas que se*

opongan a ello". Per tant, si no modificam la llei de pressuposts i habilitam de forma excepcional la mesa de negociació no es poden fer, no es poden fer de nou aquests acords.

Per tant, nosaltres llevam les traves, Sr. Diéguez, de l'execució d'una sentència i evidentment que estimam i alabam aquest fill, és el que deim, és el que hem de fer, si el Tribunal de Justícia veu aquest text veurà clarament, clarament, que es lleven unes traves perquè es pugui fer la negociació. Vostè, Sr. Diéguez, diu sempre els va malament els informes jurídics. Amb el dels lletrats del Grup Mixt, no hi està d'acord. Amb el de l'Advocacia de la comunitat autònoma, no hi està d'acord. Respectam que vostè vagi per lliure, però un govern i un grup parlamentari li deim que respectarem els òrgans i els informes que fan funcionaris professionals, independents del Govern. A vostè no li va bé cap informe, ni el dels lletrats del Parlament, ni el dels lletrats del Govern de les Illes Balears. Vostè és qui està equivocacat perquè vostè du unes estratègies que al final acaben malament.

Nosaltres alabam aquest fill, efectivament, donam una solució perquè el conseller i a més li posam a les seves mans que confiam que farà una bona feina perquè aquest personal torni a recuperar els seus complements.

Efectivament, jo crec, Sr. Pastor, que és molt fàcil apel·lar a la negociació, és difícil fer-ho, apel·lar, vostè ho sap que és difícil fer-ho perquè a vostè li ha tocat, apel·lar és molt fàcil, vostè avui s'ha pogut sumar a un acord i ho celebrem, però el difícil és fer-ho i això és el que ha fet aquest govern. Avui és una mostra de la voluntat que hem intentat per tots els mitjans d'arribar a un acord, i no ha estat gens fàcil, però la responsabilitat era la nostra i és el que hem fet. Vostè diu que es governa des de la supèrbia i des de la rancúnia, jo crec que avui vostè puja a provocar i vostè amb la seva actitud, precisament, el que fa és una provocació que no alimenta aquest esperit conciliador que per altra banda reclama, per la qual cosa li dic que crec que vostè no parla de manera coherent amb el que ha dit, que parla, vostè sí, des del rancor, que ho entenem, però sí que li deim que nosaltres des del Grup Parlamentari Popular, des del Govern de les Illes Balears, sempre intentarem trobar l'acord.

Els moments que ens ha tocat governar són molt difícils. És molt difícil arribar a un acord quan es prenen... s'han de prendre mesures tan complicades,...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cabrer, li preg que vagi acabant.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

...però crec que avui donam una mostra d'aquest diàleg, d'aquest esperit d'aquest govern que continuarem intentant assolir.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, per què em demana la paraula?

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, Sr. Presidente. Por alusiones al haberse referido en un tema extraño al debate a mí definiendo una conducta. Es el caso típico de alusiones.

EL SR. PRESIDENT:

No es el caso típico de alusiones.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Segurísimo.

EL SR. PRESIDENT:

No, no le doy la palabra y además le diré que en su turno de réplica, que también era para la Sra. Santiago, casi no se ha dirigido para nada a la Sra. Santiago y se ha dirigido constantemente a la Sra. Cabrer. Lo lamento mucho, pero no le doy la palabra.

(Remor de veus)

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Si está preocupado...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, no le doy la palabra, muchas gracias.

Sra. Fina Santiago, torn de contrarèplica.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sr. President, quasi, quasi, no ens sentim replicats perquè efectivament aquí hi ha hagut un debat entre PP i PSOE i el cas de Formentera.

Afortunadament la Sra. Cabrer ens ha mencionat en dos moments, un per donar-nos la raó, per coincidir amb nosaltres, que l'esmena que ara s'aprovarà... no hi ha una cronologia de per què arriba la llei al Parlament i en canvi l'anterior sí que hi era i almanco se sabia el motiu pel qual avui debatem aquest tema, i l'altra per dir-li, Sra. Cabrer, que vostè obvia al darrer paràgraf que diu l'informe del 24 de maig, després de tot el que ha exposat diu: *"Ahora bien, lo expuesto no es óbice para precisar que desde el punto de vista estrictamente presupuestario no estaríamos ante un incremento del crédito presupuestario y ello es así porque el incremento retributivo en*

su día se había consolidado en el ejercicio 2009" i està als pressuposts.

Per tant, a les tres preguntes que hem formulat, ningú, en aquest moment, fins ara no ens ha contestat. On posa que es necessària una llei? Cap document. Per què no es pot fer per via negociadora? Ningú no ens ha contestat per què no. I per què a dia 1 d'agost no es pot acordar via negociadora que aquest crèdit... que aquest sou, aquests complements es comencin a pagar i resolde en caràcter retroactiu que només seria d'un any, perquè l'informe que s'ha enviat a Fiscalia reconeix que només es podria reclamar un any. Per tant, només estam davant un any. Per què no es pot dur a mesa negociadora?

Les preguntes que formulam, que pensam que dóna molt més garantia per al conjunt de treballadors afectats, no ens han replicat, no ens les han contestat. Per tant, de moment, mentre no hi hagi una rèplica o un argument a les nostres reflexions, ens mantenim en el vot en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago.

Senyores i senyors diputats, passam a votar. Votam.

52 vots a favor, 6 en contra, cap abstenció.

Tot seguit passam al debat i votació de la proposició de llei amb l'esmena incorporada. Torn a favor de la proposició de llei amb l'esmena incorporada per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula... la Sra. Bauzá.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sr. Presidente. El jueves pasado aprobamos, tras un intenso debate, con el voto en contra del PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca y el apoyo del resto de parlamentarios, la toma en consideración de la proposición de ley para el complemento de los médicos. Mi portavoz me ha pedido si tengo yo más suerte para convencer al PSM, me ha pedido que lleve yo este debate.

Lo primero que quiero decir -y me parece que es importante remarcarlo- es que con esta ley no se incumple ninguna sentencia, primero porque la sentencia anula un acuerdo que el Govern ya ha dejado de aplicar, y eso es ejecutar la sentencia; segundo, la sentencia anula el acuerdo porque no se tomó en mesa sectorial y precisamente esta ley lo que permite, lo que hace es habilitar a la mesa sectorial para tomar dicho acuerdo, así que esta proposición en ningún caso va en contra de la sentencia.

Dicho esto, se tenía que solucionar el tema de los reintegros y se debía habilitar a la mesa para poder tomar un nuevo acuerdo, precisamente -como ha comentado mi portavoz- había que hacerlo porque la ley de presupuestos de este año limita en su artículo 11 las negociaciones en cuanto a aumentos retributivos, y este acuerdo se podía considerar un aumento retributivo.

Una vez explicado esto, el grupo popular siempre ha apostado por la vía de la proposición de ley como única solución al problema que hemos debatido estos días sobre el cobro de los complementos de los médicos.

En la sesión anterior aprobamos la toma en consideración de la proposición que presentó el grupo popular con fecha 5 de julio, si bien en la misma sesión plenaria el PSOE anunció la presentación de una propuesta alternativa.

Dicha propuesta aunque tenía su base en el texto del Grupo Popular tenía dos grandes diferencias con el texto originario. Por una parte desaparecía la exposición de motivos que aparecía en la proposición como bien dice el PSM donde se hace una relación de los hechos y las fechas del ya mencionado acuerdo del 2008, del recurso de los sindicatos, de las sentencias que anulaban el acuerdo, de las retribuciones posteriores, así como de las razones que justificaban la proposición de ley.

Por otra parte, en el texto del Grupo Socialista se proponía incorporar en distintos puntos de la proposición de ley referencias a las instrucciones de nóminas dictadas por el ib-salut en base al citado acuerdo tratando de dotarlas de una validez jurídica que a nuestro entender no es correcta. Debemos tener presente que declarada la nulidad de un acto, del acto nulo, no se puede derivar válidamente ningún efecto.

Por eso, una vez declarado nulo el acuerdo se deben considerar nulas las instrucciones de nómina dictadas en base al acuerdo, así como los pagos realizados.

Por muchas intenciones que tuviéramos de llegar a un acuerdo no podemos apoyar un texto en el que se acepta que una instrucción de nómina basada en un acuerdo que ha sido declarado nulo por sentencia tenga validez jurídica, básicamente porque no es jurídicamente correcto.

Tratando de dejar definitivamente de lado las diferencias, la voluntad de las dos partes en entenderse ha prevalecido sobre las demás cuestiones. Desde el Partido Popular podríamos habernos cerrado en banda manteniendo la proposición de ley tal y como se había presentado desde el principio y esperar a septiembre para aprobarlas, puesto que tenemos mayoría suficiente para ello.

Igualmente el Grupo Socialista podría haberse empeñado en apoyar exclusivamente una proposición que recogiera la redacción de su texto alternativo. Sin embargo y en aras al consenso y a la voluntad de llegar a un acuerdo en el mismo plenario y durante un receso, el jueves pasado, llegamos a acordar un tercer texto que es el que se ha presentado con la firma de los grupos del PSOE, el Partido Popular y los diputados no adscritos.

Este nuevo texto que ha sido aceptado por el grupo popular modifica básicamente la exposición de motivos de nuestra proposición, tal y como pedía el grupo socialista y aunque para nosotros no sea la redacción más correcta la podemos aceptar en aras al acuerdo. Por lo demás y en lo que al articulado de la proposición se refiere se mantiene prácticamente igual que el texto presentado por el Grupo Popular. Los dos artículos mantienen su redacción, eso sí, con algunos matices lingüísticos, pero diciendo exactamente lo mismo que ya decía el texto originario, respetando en su mayoría el texto de nuestra proposición.

Ya lo dice el refrán, dos no se pelean si uno no quiere y en este tema no hemos querido seguir peleándonos. Aunque inicialmente parecía que el resultado iba a ser otro, ha prevalecido la voluntad común de acabar cuanto antes con la situación de tensión que estaban viviendo los médicos. Por eso, quiero una vez más agradecer la voluntad de acuerdo del grupo socialista y de los diputados no adscritos.

Con la proposición de ley que hoy queremos aprobar y cuyo texto originario presentamos desde el Grupo Popular el 5 de julio se pone fin a un problema que viene arrastrándose desde el 2008 y que afecta a muchos médicos de nuestra comunidad y a sus familias.

La sociedad entera, el gobierno autonómico y creo que todos los que formamos parte de este parlamento somos conscientes de la buena labor de estos profesionales de la medicina sin cuyo trabajo y buen hacer sería difícil obtener los niveles de calidad de nuestra asistencia sanitaria.

Por ello, quiero dejar claro una y cuantas veces sean necesarias que este tema nunca ha tenido nada que ver con venganzas, chantajes ni nada que se le parezca. Así, y a pesar de todo lo que se ha dicho en estas últimas semanas lo que está claro es que esta ley que aprobamos hoy era y es necesaria, por una parte para determinar las cuantías percibidas por los médicos evitando que tengan que devolver lo ya percibido, no sólo ahora, sino también en el futuro, y por otra, para la habilitación a la mesa sectorial para la negociación de un nuevo acuerdo sobre los complementos salariales del personal facultativo, porque es la mesa sectorial y ningún otro órgano el que debe tomar el nuevo acuerdo y precisamente esta ley no lo impide, sino que la habilita para que sea la mesa la que tome dicho acuerdo.

Por otra parte, no quiero desaprovechar la ocasión para pedir encarecidamente que seamos todos más rigurosos con las afirmaciones que hacemos desde esta tribuna. Creo que una cosa es el debate político y otra muy distinta poner en cuestión el buen hacer de las más altas instituciones de esta comunidad. Querer relacionar la ejecución obligada de una sentencia con las disputas parlamentarias me parece despreciar mucho la credibilidad de las instituciones de esta comunidad. No podemos permitirnos el lujo, como políticos, de desacreditar de esta manera ni a las instituciones ni a los funcionarios de nuestras administraciones. En esta comunidad tenemos magníficos profesionales que por suerte para todos no condicionan su trabajo y buen hacer a las disputas parlamentarias.

¿De verdad queremos transmitir a los ciudadanos que la Abogacía de la comunidad autónoma o la Intervención General condicionan su labor y sus informes a directrices políticas? Debemos ser muy serios y rigurosos con estos temas.

Señoras y señores diputados, no contribuyamos con nuestros comentarios a alimentar la mala opinión que ya tienen los ciudadanos de las instituciones y de los políticos. Seamos rigurosos, seamos prudentes, en el debate político no todo vale.

Llegados a este punto una cosa está clara y es que los mayores perjudicados por esta situación estaban siendo los médicos, y este gobierno y el Grupo Parlamentario Popular han sido siempre conscientes de ello y por eso planteamos una solución a esta situación a través de una proposición de ley. No podíamos dejar que los médicos asumieran las consecuencias de un problema que había generado la Administración, no es de justicia. Y creo que en eso estamos todos de acuerdo y eso es en lo que se resume esta proposición de ley que hoy vamos a aprobar, una solución al problema, solución que no podía demorarse por más tiempo. Por eso agradezco la colaboración del Partido Socialista en este tema, porque a estas alturas debemos dejar de buscar culpables y de pelearnos, los ciudadanos nos piden soluciones y en eso debemos centrar nuestros esfuerzos, en sumar y no en restar, en buscar lo mejor para todos dejando de lado nuestras diferencias cuando las necesidades así lo requieran.

El acuerdo es mérito de todos, es una suma de voluntades, todos hemos cedido en nuestras posiciones iniciales en favor del interés general y eso nos honra como políticos. Por ello quiero felicitar a todos aquellos que han llevado a cabo las negociaciones en este asunto por su voluntad de hallar ese punto de encuentro que nos ha permitido aprobar esta ley.

Creo que para el Grupo Popular la mejor manera en la que podíamos acabar este periodo de sesiones es precisamente como lo estamos haciendo, con dos grandes acuerdos con el resto de partidos del arco parlamentario, uno con el PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca para aprobar la lectura única de la ley de crédito extraordinario y otro con el Partido Socialista por la ley de complemento de los médicos. Ojalá este sea el principio de un camino sin retorno plagado de grandes acuerdos.

Con la situación tan difícil que está viviendo nuestro país, esta comunidad y en definitiva los ciudadanos, se hacen más importantes que nunca estos gestos políticos. Debemos esforzarnos para que entre todos podamos volver a conseguir la confianza de los ciudadanos en los políticos y eso sólo lo conseguiremos si entre todos nos respetamos y si somos capaces de esforzarnos en ver aquello que nos une más que en lo que nos separa.

Animo a todos a procurar mantener en el próximo periodo de sesiones este espíritu de diálogo y de consenso que hoy hemos conseguido. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, por darme la palabra. Empezaré como empiezo siempre: señoras y señores diputados, y así lo he hecho desde hace mucho tiempo porque cuando empiezo una intervención aquí me dirijo a las señoras y a los señores diputados, a todos, y no empiezo diciendo “señores del Grupo Parlamentario Popular, señores del Grupo Parlamentario Socialista, señores del Grupo Parlamentario PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, señores diputados no adscritos”, etc. Me refiero a todos y hablo con todos y me dirijo a todos, eso sí, normalmente en un debate, cuando entramos en un debate concreto sobre un punto concreto aparte de la referencia genérica a todos, a todos a los que me puedo referir, me refiero también especialmente a aquellos que participan en el debate, tanto a los que participan a favor como a los que participan en contra. Muchas veces a los que participan a favor, porque les pido el voto, insisto en ello, o a los que se abstienen para que voten a favor, a los que... en contra pues a veces para convencerlos si estimo que hay argumentos bastantes.

Por eso, quiero reivindicar, comenzando esta intervención así que el uso de la palabra desde esta tribuna para hablar con todos los diputados es algo normal, absolutamente con todos, las referencias a los que participan en el debate también es normal tanto los que intervienen a favor como a los que intervienen en contra porque podemos intervenir dos a favor de un mismo tema por cuestiones distintas, y es lógico y así es bueno además que se sepa y se entienda cuáles son los argumentos que da uno y que da otro, porque en el argumento está eso que llamamos el espíritu del legislador, ese espíritu que a veces se busca para interpretar qué es lo que se ha hecho en esa cámara y creo que si uno da sus argumentos a favor por un punto y otro los da por otra cuestión es lógico que se reflejen para que se vea cuál es ese espíritu o fundamento del legislador. Creo que es lógico que así sea.

Solamente haré dos breves observaciones sobre lo que se ha dicho aquí, sin ánimo de entrar por supuesto en ninguna polémica, sólo se nos ha defendido el respeto a las instituciones y creo que es bueno que se respete a las instituciones y la primera que se tiene que respetar es este parlamento y dentro de este parlamento sobre todo también el derecho a la palabra de los diputados porque si no hay derecho a la palabra, el Parlamento deja de ser lo que es, deja de ser lo que es y cuando a veces, desde un punto de vista un organismo nombrado por un partido político, alguien que decide nombrado por un partido político interpreta las cosas desde el punto de vista que interesa a un partido político, pues entonces se está faltando a lo que tiene que ser la finalidad lógica de ese parlamento.

Lo que no podemos pedir es que haya una consideración de un cargo público como imparcial, como imparcial y neutro, y que ese cargo sea de designación política. Evidentemente, si es de designación política y se ha preferido por motivos políticos a uno que a otro, estará sometido al derecho de crítica de todo el mundo, especialmente al derecho de crítica política, eso es absolutamente normal y lo hemos de entender. Y no lo digo por la Presidencia de este parlamento o por la Abogacía de esta

comunidad autónoma, lo digo por si se prestaba a cualquier tipo de confusión.

Bueno, dicho esto, rápidamente iré finalizando este tema, desde luego es... realmente difícil que el consenso además de existir se note, porque ¡vamos!, después de lo que hemos ido viendo aquí, menos mal que estamos de acuerdo, menos mal que estamos de acuerdo. Evidentemente en las votaciones se ve ese consenso, pero lo que está claro es que no se nota que hay algo aquí que está fallando y ¿qué es lo que falla?, pues que a lo mejor que a este consenso se ha llegado por una cierta obligación o por una cierta... inevitabilidad y es la necesidad de la obligación reglamentaria de un acuerdo de tres quintos para darle rapidez al presente asunto.

Eso desde luego, y todos lo sabemos, no hay que mantener una actitud hipócrita al respecto, eso ha facilitado que haya un acuerdo. Es decir, por decirlo con otras palabras más sencillas, cuando el Gobierno -por decirlo de alguna manera- o el Grupo Parlamentario Popular -por decirlo técnicamente de forma más adecuada- se ha visto en una determinada situación de dificultad porque no se pueden hacer las cosas de una manera, pues se ha llegado a ese acuerdo y a ese consenso.

Desde luego, que nos gustaría que llegaran muchos acuerdos y que esos acuerdos no fueran por esas estrecheces que a veces ofrece el Reglamento. Ahora desde luego tenemos un paréntesis y podemos quizá reflexionar sobre si es mejor iniciar una vía más de acuerdos que de confrontación porque son tiempos realmente difíciles.

Hoy estamos arreglando -por decirlo entrecorrido- un problema que afecta -por decirlo así, genéricamente también- a los médicos, al personal facultativo, pero lo estamos hablando en un momento en que dentro de muy poco tiempo gente que está cobrando apenas unos 400 euros como último recurso va a verse desprovista de este tipo de ayudas. Sé que no es un tema que afecte a ese parlamento, pero si ustedes pueden hablen con ellos, hablen con ellos y díganles que por favor que eso no se quite, no se quite porque afecta a personas que están en una situación muy delicada.

(Petit aldarull)

Estamos, ya digo, en una situación extremadamente delicada. Entiendo que no es fácil gobernar y menos en estos tiempos y comprendemos perfectamente las dificultades que puede tener un gobierno y más un gobierno que se estrena... con una relativa experiencia en determinados cargos públicos y que se encuentra con la situación en la que estamos, una situación que no es nueva de hace dos días, sino que procede ya de hace algunos años. Ahora ya este año podemos considerar que ya han acabado el rodaje, nos quedan en principio tres años, no sólo están los médicos hay más cosas, procuremos que haya más acuerdos en muchas cosas.

Mire, déjenme que les hable un poco, como se suele decir, de mi libro, si de una cosa estoy contento y orgulloso de haber hecho en este Parlamento es que en la legislatura pasada, siendo portavoz del grupo parlamentario que daba apoyo al Gobierno, conseguí, con la ayuda de otras muchas personas, que 23 leyes se aprobaran por unanimidad y 4 sin ningún voto en contra, cosa que no se había hecho en ninguna otra legislatura, 23 por unanimidad y 4 sin ningún voto en contra, leyes sustanciales.

Vayamos por esa senda, vayamos por ese camino, vayamos por el camino del acuerdo, mire, en este tema hemos acabado más o menos bien, si todo va bien; después de un gran lío, hemos vuelto a la casilla de salida y parece que todo puede solucionarse, pero hemos de pensar si vale la pena, cuando hay un problema, hacerlo más grande, generar una gran bola que luego sea difícilísimo de solucionar y que tengamos que recurrir a lo que se ha tenido que recurrir, a una ley, ni más ni menos, para poderlo solucionar. Pensemos si no vale más la pena, cuando hay un problema, cuando nace, cuando se ve que empieza a existir, por el motivo que fuere, buscar una solución negociada, buscar una solución pactada, buscar un consenso que evite sobre todo que ese problema se haga grande.

En esto, discúlpenme si así se lo digo, la iniciativa está siempre en manos del Gobierno que para eso es el Gobierno y es quien tiene que llevar la iniciativa, y es quien tiene que gestionar mejor y con prioridad a cualquier otro, cualquier tipo de diálogo y de posición de encuentro. Si así lo hacen, ya digo, tenemos un paréntesis para reflexionar, si así lo hacen pueden estar seguros que al Grupo Parlamentario Socialista lo encontrarán y podremos llegar a muchos acuerdos y soluciones. Ahora, si seguimos la línea que hemos seguido hasta ahora, seguiremos probablemente defraudando a mucha gente, no llegando a ningún lugar y, ya digo, no solucionando sobre todo, y eso es lo que es peor, los problemas de las personas.

Procuremos entre todos seguir una línea de consenso, especialmente a partir del próximo período de sesiones si es posible. Nada más, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Torn en contra de la proposició de llei, amb l'esmena incorporada, intervenció del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula la Sra. Fina Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Sr. President. Ho farem des de l'escó perquè pensam que amb el debat de dijous i el debat d'avui ja el nostre posicionament ha quedat prou clar. En tot cas, aprofitar un poc de temps per reflexionar dos aspectes, amb el que ha comentat el portaveu del Grup Popular.

Pensam que, efectivament, no és que s'incompleixi una llei, és que es fa una llei per incomplir una sentència, perquè no s'ha duit a Mesa negociadora, és que encara no m'ha contestat ningú per què la proposta aquesta, encara que sigui una llei, no s'ha duit a Mesa negociadora amb representació de tots els sindicats i no només d'una part. I la Mesa negociadora hagués pogut dir: doncs, mira, hi estam d'acord és l'única via, o no hi estam, pensam que n'hi ha d'altres. Però és que no s'hi ha dut.

És que l'estratègia que vengués una llei al Parlament va ser un canvi el 8 de juny, perquè fins al 8 de juny es negociava, i a partir del 8 de juny el Govern canvia d'estratègia i es deixa de negociar, i no sabem per què. Això per una banda.

Després perquè, seriosament, insisteix, a cap document de l'Administració ens diu que és obligatori fer-ho per llei.

I després, aquesta llei no habilita els sindicats a negociar, els sindicats són habilitats per la Constitució; mentre no modifiquin els pressuposts del 2012, poden negociar el que vulguin, es poden seure a negociar amb l'Administració i poden negociar el que vulguin, arribaran a un acord o no arribaran a un acord, i si arriben a un acord, mentre sigui dins la legalitat, i els pressuposts del 2012 han de ser dins la legalitat, poden reunir-se i negociar el que vulguin: canviar el nom dels complements, modificar, el que vulguin. No els habilitam, ja estan habilitats, sobra això.

I després, estam d'acord amb vostè, amb aquesta reflexió, pens que els polítics o els que ens dedicam a la política de forma més professional o temporalment hauríem de ser molt respectuosos amb els funcionaris i en general amb tot el col·lectiu de treballadors, perquè a nosaltres encara ens ressonen les paraules del Sr. Company a una ràdio, dient que a un funcionari li pots fer escriure el que vulguis, que la Mare de Déu nom Joana, això ho va dir el Sr. Company al principi de legislatura. Vull dir que no només som els polítics de l'oposició, de vegades el grup parlamentari i el propi Govern, que encara hauria de ser més exquisit, perquè el Govern ens representa a tots i els grups representam sensibilitats polítiques, etc.

I després, efectivament, el que avui ha succeït en aquest parlament és una demostració del consens, quan vostès ens necessiten ens demanen, però quan no ens necessiten, perquè els basten els 35, no consensuen res, i això no és consens, senyora, això no és consens. I la responsabilitat l'hem demostrada, perquè nosaltres haguéssim pogut dir: saps què, només ens demanen quan necessiten el nostre vot? Doncs, no. Però hem estat responsables i hem estat responsables i amb un tema hem arribat a un acord i amb l'altre tema no hi hem posat entrebancs, hem renunciat a presentar esmenes, hem acceptat *in voce* tota una sèrie d'esmenes que avui s'han presentat, per responsabilitat. Però aquesta responsabilitat també la demanam a vostès quan no necessitin els nostres vots, quan sigui necessari de ver el consens.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Sra. Bauzá.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Bueno, una vez más agradecer el apoyo tanto del PSOE como, bueno, de las palabras dentro un poco del tono conciliador del PSM.

Sí que me gustaría insistir, una vez más, en intentar convencer del tema de la Mesa sectorial a la Sra. Santiago. En ningún momento esta ley dice que no sea la Mesa sectorial la que tiene que negociar, puesto que además es una cuestión que viene determinada por el EBEP, o sea, eso sería, nosotros no podemos ir contra una ley nacional, que es la que dice que la Mesa sectorial debe negociar las retribuciones; esta ley sí tiene que habilitar a que esa Mesa se pueda negociar precisamente por eso, porque tenemos una ley de presupuestos, como bien ha explicado la Sra. Cabrer, que pone unos límites a los incrementos retributivos, y aunque formalmente este incremento no se dá, porque ya venía contemplado en los presupuestos, sí que se requiere legalmente hacer esta habilitación legal, puesto que contradeciríamos si no lo que es la ley de presupuestos.

Dicho esto, decir que, vamos, que en ningún caso nosotros aplicaríamos o redactaríamos una proposición de ley que fuera ilegal o que fuera inconstitucional.

Y por lo demás, yo sigo abogando por esa voluntad de acuerdo y en la parte que me toca por lo menos intentaré que esto sea así. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Bauzá. Sr. Diéguez, no vol intervenir. Sra. Fina Santiago, vol intervenir?

Per tant, senyores i senyors diputats, crec que tots estam, no, farem votació, no estam, hem de fer votació.

Per tant, passam a votar. Votam.

52 vots a favor; 4 en contra; cap abstenció.

Per tant, es faculten els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Aquesta presidència, en conseqüència, proclama aprovada la Llei de determinació de les quanties i habilitació per a la negociació de determinats complements salarials del personal facultatiu del subgrup A1 d'atenció especialitzada i d'atenció primària i personal facultatiu amb relació especial de residència per a la formació com a especialistes del Servei de Salut de les Illes Balears i dels ens que en depenen.

Senyores i senyors, no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
